„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 25 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Ner. 2. **Wtorek 4. Stycznia 1870.** **Rok wydania 60.**

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów posiedzeń Wydziału krajowego

z 3., 4., 6., 10. i 14. grudnia 1869.

(Dokończenie.)

Na zapytanie c. k. Namiestnictwa objawia Wydział krajowy zdanie, iż celem uzyskania uwolnienia nowych budynków od podatku, nie zachodzi potrzeba przedkładania odnośnej władzy policyjnego zezwolenia do przedsiębrania budowy, jeżeli budynek został wystawiony na obszarze dworskim przez właściciela tegoż obszaru.

Wydział krajowy odpowiada na zapytanie c. k. Namiestnictwa, iż uchwała wydziału pow. Kossowskiego, którą polecono jednemu z naczelników gminnych, aby nadwyżki z należytości sekwestracyjnych pozostałe po zaspokojeniu sekwestratorów, były uważane jako dochód gminny, nie może być wykonaną jako przeciwna ustawom, lecz kasie gminnej.

Wydział krajowy znosi uchwałę Brzeskiego wydziału powiatowego, którą skazano Maryannę Sturców na karę policyjną za nieułożenie bruku i ścieku obok realności Nr. 32 w Brzesku, ponieważ załatwianie podobnych spraw w myśl §. 61 ust. gm. wpada w zakres czynności władz politycznych.

Na podanie Limanowskiego wydziału powiatowego o wyjednanie u c. k. Namiestnictwa polecenia do tamecznego c. k. starostwa, aby w moc §. 107 ust. gm. przedsięwzięto z urzędu spisanie inwentarzów w gminach, które dotąd inwentarzów nie przedłożyły, odpowiada Wydział krajowy, iż przedewszystkiem należy w myśl §§. 30 i 55 ust. gm. wezwać naczelników gmin do ułożenia inwentarzy i przedłożenia ich radom gminnym do zatwierdzenia.

Wydział krajowy nie przychylając się do rekursu gminy Zarosławie zatwierdza uchwałę Wielickiego wydziału powiatowego z 16. września b. r. względem zmiany kierunku dotychczasowej drogi z Kawca do Zarosławic.

Wydział udziela subwencyi 1000 złr. na odbudowanie mostu w Skomorochach powiatu tarnopolskiego.

Nieuwzględniając proponowanej przez gminę Śniatyn zmiany kierunku drogi krajowej Śniatyńsko-Horodeńskiej postanowił Wydział krajowy wykonać budowę tej drogi w kierunku proponowanym przez inżynierów rządowych.

Wydział zatwierdza uchwałę Śniatyńskiego wydziału pow. z 4. września p. r. którą orzeczono, iż droga wiodąca z Chlebyczyna od drogi eraryalnej przez tłokę Chlebyczyna polnego ku drodze Demycze-Gwoździeckiej jest drogą publiczną.

Wydział krajowy zgadza się na zwinięcie c. k. sądu powiatowego w Podbużu i na utworzenie c. k. sądu powiatowego w Dynowie, tudzież na wyłączenie c. k. sądu w Zmigrodzie z okręgu apelacyjnego lwowskiego a przydzielenie do okręgu krakowskiego, zarazem oświadcza się przeciw podobnemu wyłączeniu c. k. sądów w Krośnie i Dukli.

Wydział przyjmuje do wiadomości reskrypt ministeryum obrony krajowej, wedle którego na wypadek, gdyby reprezentacya powiatowa odmówiła wyboru dwóch członków do komisyi asenterunkowej, należy przybrać do tej komisyi dwóch naczelników gminnych, których wybiera z grona swego obecni przy poborze wojskowym reprezentanci gmin dotyczącego okręgu poborowego.

Na podstawie postrzeżeń delegatów rad powiatowych przy tegorocznym poborze wojskowym popiera Wydział kraj. w piśmie do c. k. Namiestnictwa następujące życzenia rad powiatowych.

a) aby instrukcya ministeryalna o wykonaniu ustawy wojskowej w tym kierunku zmienioną była, iżby delegaci rad powiatowych mieli głos rozstrzygający, jak służy członkom komisyi rekrutacyjnej delegowanym ze strony wojskowych i politycznych władz, wymienionym w §. 48 intr. lit. a. e. f, a mianowicie: aby przy reklamacyach i czasowych uwolnieniach od służby wojskowej, tudzież o przyjęciu lub nieprzyjęciu do wojska lub obrony krajowej decydowała cała komisya rekrutacyjna w myśl §§. 17, 32, 34 ust. wojsk. nie zaś jeden jej członek;

b) ażeby ustawa wojskowa co do izraelitów usuwających się od obowiązku wojskowego ściśle wykonywaną była, tudzież aby w razie potrzeby nadzwyczajne środki §. 46. ust. wojsk. natychmiast zarządzane były;

c) aby darowano włościanom kary nałożone w skutek opóźnienia reklamacyi, a to z uwagi, iż instrukcya ministeryalna tak późno w roku bieżącym ogłoszona została, iż o jej treści ani zwierzchności gminne, ani osoby interesowane wcześnie zawiadomione być nie mogły; nareszcie

d) aby obowiązanych do służby wojskowej nie całemi okręgami na jeden dzień, lecz tylko częściowo lub gminami do asenterunku powoływano.

Wydział krajowy zgadza się z zarządzeniem c. k. Namiestnictwa, aby utrzymywanie krowianki i dostarczenia jej lekarzom powiatowym w Lwowie i Krakowie, i aby wynagrodzenie przeznaczone na ten cel z funduszu krajowego tymże lekarzom wypłacane było.

Wydział porucza p. Karolowi Bauerowi urządzenie ogrodu dla użytku rekonwalescentów przy głównym szpitalu lwowskim, nie uwzględniając wniosku dyrekcyi szpitalnej na pozostawienie pewnej części teraźniejszego ogrodu owocowego na użytek zarządcy szpitala.

Wydział nadaje posady adjunkta w oddziale III. szpitalu św. Łazarza w Krakowie Drowi Alexandrowi Rybczyńskiemu.

Wydział przyzwala na wykłady psychiatrii dla uczniów w Krakowskim szpitalu obłąkanych zamierzone przez Dra Blumenstocka.

Wiedeń. Decyzya w sprawie przesilenia w ministerstwie dotąd nie nastąpiła jeszcze. Przed Nowym rokiem nie odbyło się żadne posiedzenie rady ministeryalnej pod przewodnictwem cesarza, czego się powszechnie spodziewano. (Tem samem prostujemy omyłkę popełnioną w naszem wczorajszem doniesieniu o tej sprawie.) Niektóre dzienniki domyślają się, że decyzya w tej sprawie nastąpi dopiero po zebraniu Rady państwa a nawet aż po ukończonej dyskusyi nad adresem.

Berlin. „Dzien. Pozn.“ zestawia taki rachunek tegorocznej parlamentarnej sesyi w Prusach:

„Rząd przedłożył w tej sesyi sejmowi dotąd 42 wnioski, z tych 30 izbie poselskiej, 11 izbie panów i jeden obydwom izbom. Owe 42 wnioski składają się z jednego traktatu, 2 poglądów, jednego sprawozdania ogólnego rachunku, 14 projektów do prawa, dotyczących nowych prowincyi i 23 innych projektów. Z tych wniosków załatwiono w obydwóch izbach: 1) prawo budżetowe (budżet wraz z dodatkiem); 2) projekty, tyczące się ukonstytuowania władz sprawdzających wagi i miary; 3) prawo o pełnoletności; 4) prawo dotyczące zniesienia przepisów przy intercyzach kobiet; 5) prawo o rozwiązaniu zakładu zabezpieczającego od ognia w Frankfurcie n. M.; 6) prawo o kasach dla wdów i sierót po nauczycielach elementarnych; 7) prawo zniesieniu kas wspomagających wdowy i sieroty po urzędnikach poborowych w Hanowerskiem; 8) prawo dotyczące skonsolidowania pruskich pożyczek; 9) prawo o rozwiązaniu kas dla wdów i sierót po urzędnikach policyjnych w Frankfurcie n. M.; 10) prawo tyczące się krajowej kasy kredytowej w Hanowerze; 11) prawo dotyczące takiej samej kasy w Kassel; 12) prawo dotyczące takiejże kasy w Wiesbadenie; 13) prawo o przymusowem odstąpieniu nieruchomej własności w obwodzie sądu apelacyjnego w Frankfurcie n. M.; 14) traktat z Saksonią. Tylko w izbie poselskiej załatwiono: 1) projekt o pożyczkę 13 milionów, celem wykupienia asygnacyi skarbowych (projekt ten odrzucono); 2) projekt dotyczący uregulowania podatku gruntowego w nowych prowincyach. W izbie panów wyłącznie załatwiono: 1) projekt o ochranianiu zwierzyny; 2) projekt o rozszerzeniu prawa tyczącego się wynagrodzenia za szkody przy zbiegowiskach, na nowe prowincye; 3) projekt o rozszerzeniu podziału wspólności przy połączeniu nieruchomości; 4) projekt tyczący się wywłaszczenia; 5) projekt tyczący się przyzwolenia na darowizny i ostatnią wolę; 6) projekt o zniesieniu ograniczeń konstytucyi i t. d. w Rinteleu; 7) projekt dotyczący zmiany aktów żeglugi na Renie i 8) projekt tyczący się sądów żeglugi na Renie.“

Monachium. Bawarya oświadczyła gotowość do układów względem zawarcia traktatu z Związkiem północno-niemieckim o wzajemność juryzdykcyi, ale nie chciała zgodzić się na projektowaną przez Prusy a przez Baden i Hesyę (Darmstadt) przyjętą podstawę traktatu. Rada związkowa mogła przeto upoważnić kanclerza jedynie do rozpoczęcia rokowań.

Warszawa. Do „Dresdn. Journal“ piszą: „W ubiegłym roku nie pozwolono tutejszym księgarzom mimo otrzymanej już aprobaty od cenzury wydać kalendarzy dla tego, że w książkach tych nie znajdowały się życiorysy rosyjskich mężów, w czem upatrzono bierną demonstracyę. Nakładcy zostali przez ten zakaz narażeni na bardzo znaczne straty, od których ustrzegło ich tylko osobiste wstawienie się jenerała Berga. Oświadczono przytem księgarzom, że rząd w przyszłości pozwoli tylko pod tym warunkiem na wydanie kalendarzy, jeżeli w każdym z nich umieszczony zostanie przynajmniej jeden artykuł czysto rosyjskiej treści. W tym roku oczywiście zastosowali się księgarze do tego nakazu i w każdym kalendarzu znajduje się życiorys jakiegoś znakomitego Rosyanina lub opis jednego z większych miast rosyjskich z illustracyą, co także za warunek położono. Dla uniknienia wszelkich dalszych trudności musieli księgarze opuścić życiorysy mężów i opisy miejsc, któreby przypomnieć mogły jakie polityczne zdarzenia.“

Londyn. Donoszą z Washingtonu, że sekretarz stanu Fish polecił w nocie okólnej do posłów amerykańskich na dworach państw morskich, aby skłonili rządy do udziału w ugodzie mającej na celu zapewnić bezpieczeństwo telegrafu atlantyckiego w czasie wojny, tudzież zapewnić wzajemność przy udzielaniu konsensów na telegrafy międzynarodowe podmorskie.

Berna. Zapytanie wystosowane do Rady związkowej Szwajcaryi, czy tortura w niektórych kantonach rzeczywiście istnieje, wywołało następujące zdarzenie: Pewien myśliwy z Zug został o znaczną kradzież oskarzony. Obwiniony tłumaczył się tem, że przedmioty skradzione znalazł i ukrył u siebie. Ponieważ były dowody, stwierdzające kradzież, więc sąd kryminalny mógł obwinionego podług praktyki przyjętej w Zug nawet bez zeznania ukarać. Sędzia śledczy chciał jednak koniecznie zmusić oskarzonego do zeznania i w tym celu użył następujących środków: Od 26. października do 10. listopada trzymano oskarzonego w więzieniu o chlebie i wodzie. Gdy środek ten okazał się bezskutecznym, przesłuchał go sędzia d. 10. listopada i wezwał go ponownie, by się do winy przyznał. Ponieważ obwiniony i teraz nie chciał się przyznać do kradzieży, więc okuto go w kajdany i po dwakroć odliczono mu sześć kijów. Wśród jęku i płaczu zawołał obwiniony: Gdybyś mię pan nawet zabił, panie sędzio, więcej już powiedzieć nie mogę. Po tem oświadczeniu sędzia odesłał oskarzonego ponownie do więzienia. „N. Z. Z.“ dodaje do tego opisu, że sędzia ów nie jest wcale starym człowiekiem przyzwyczajonym do

dawnego systemu. Sędzia ów jest owszem młodzieńcem, wrócił niedawno z Heidelberga, gdzie summa cum laude uzyskał stopień Doctoris utriusque juris. Jako jedyny dr. praw w całym kantonie został tak prędko sędzią.

Rzym. Do komisyi dyscyplinarnej wybrano następujących członków soboru: arcybiskupów nowojorskiego, z Birmingham, z Iwrani, meksykańskiego, barcelońskiego, z Burgos, z Luki, z Quebec, łacińskiego patryarchę z Aleksandryi; biskupów z Nimes, Lüttich, genewskiego, lwowskiego, würcburgskiego, z Puno (w Peru), z Mons, z Segowii, z Quimper, z Santa-Cruz, z Reggio, z Askalon, wikaryusza apostolskiego z Bombay i biskupów z Caltanisetta, Orvieto i Sinigaglia. Wszyscy obrani zostali ogromną większością.

„Constitutio apostolicae sedis,“ nosząca tytuł „Constitutio, qua ecclesiasticae censurae, latae sententiae limitantur,“ równa się prawie exkomunice uniwersalnej. Pierwsza jej część obrzuca klątwą:

1) odszczepieńców i kacerzy, ktokolwiek oni są, w ogóle wszystkich niekatolików;

2) tych wszystkich, którzy czytają książki odszczepieńców, kacerzy, lub innych autorów zakazanych indeksem, jakoteż i tych, którzy je przechowują, drukują lub bronią;

3) schyzmatyków i wszystkich, którzy się z pod posłuszeństwa Ojcu świętemu wyłamują;

4) tych, którzy apelują do przyszłego soboru przeciw papieżowi, ich doradzców i doradzców tych doradzców;

5) tych, którzy prześladują członków hierarchii kościelnej, legatów stolicy świętej, nuncyuszów, wysadzając ich z terytoryów, posiadłości i t. d.;

6) tych, którzy pośrednio lub bezpośrednio przeszkadzają sądownictwu duchownemu i jego urzędników poddają władzy świeckiej;

7) tych, którzy zniewalają sędziów świeckich pośrednio lub bezpośrednio do powoływania osób duchownych przed swe sądy;

8) tych, którzy się uciekają pod opiekę władzy świeckiej w celu odjęcia mocy listom lub innym dokumentom pochodzącym z stolicy apostolskiej, jej legatów i delegatów, oraz tych, którzy pośrednio lub bezpośrednio przeszkadzają ich ogłaszaniu i wykonaniu, i tych, którzy z okoliczności tych listów i dokumentów prześladują i rzucają groźby na stolicę świętą, jej legatów i delegatów;

9) wszystkich fałszerzy listów apostolskich i brew wychodzących z kuryi;

10) tych, którzy winnym grzechu bezwstydnego nawet w razie bliskiej śmierci udzielają rozgrzeszenia, pomimo, że inny kapłan nie może słuchać spowiedzi umierającego;

11) tych, którzy przywłaszczają sobie i sekwestrują dobra i dochody przysługujące osobom duchownym;

12) tych, którzy w imieniu swem lub drugich napadają, niszczą lub przywłaszczają miasta, kraje, miejsca lub prawa należące do kościoła rzymskiego; albo tych, którzy przywłaszczają, zakłucają i utrudniają najwyższą władzę sądową.

— O dwóch bulach papieskich, których pojawienia się spodziewają a które wymierzone są przeciw dziełom naukowym i Włochom, piszą do dziennika „Times“: „Pierwsza bula ma potępiać wszystkie dzieła filozoficzne, które wyszły od czasu trydentyńskiego soboru a nie uzyskały aprobaty kościelnej. Drugą bulę wywołał rząd włoski, który ze swej strony postarał się o ogłoszenie jednej części książki Janusa w francuskim i włoskim języku. Upewniają powszechnie, że rząd włoski na ten cios odpowie niemniej dotkliwie dla Rzymu wykreśleniem z konstytucyi tych paragrafów, w których religię katolicką uznano religią państwa włoskiego. Oprócz kardynała Mathieu bardzo wielu innych biskupów pragnie jaknajprędzej Rzym opuścić. Arcybiskup paryski podał tożsamo prośbę o urlop.“

Madryt. Minister wyznań Zorilla oświadczył w mowie w Albacete, że jeśli rząd nie znajdzie rychło króla, rzuci się w ramiona republice.

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) D. 31. z. m. wieczorem zajęła się nafta w sklepiku za rogatką grodecką w skutek nieostrożności dwóch kobiet, które z zapaloną świecą weszły do komórki, gdzie był skład nafty. Obiedwie kobiety mocno poparzone zostały; odwieziono je do szpitalu. Tegoż dnia umarł nagle Jan Kamiński stróż kamieniczny upiwszy się nad miarę.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Wyrodny syn. Krzysztof Kowalec, właściciel realności w Kozielnikach, 30 l., ojciec 4 dz., gr. k., został dnia 22. grudnia 1869 r. za pobicie swej matki skazany na 14 dni więzienia z 2 razowym postem w tygodniu (wniosek 2 miesięcy) i przyjął wyrok (przewodn. radca sądowy p. Ortyński, oskarzyciel podprokurator p. Jakubowski).

Podburzanie przeciw urzędom. Jurko Jaremka, naczelnik gminy Dmytrze, 50 l., ojciec 4 dz., gr. k., odezwał się dnia 2. sierpnia 1869 r. w sprawie prowizoryalnej w obecności gminy w sposób następujący: Kto ludy na komisyu wyprowadżaje, i namawlaje? tylko pany; pany wsin bidu roblat, pany toho roku kilka sot reńskich za komisyu zabrały, i na wijta sprawu witdajut“. Jaremko został za to dnia 23. grudnia 1869 skazany na 14 dni aresztu z 2 razowym postem w tygodniu (wniosek 2 miesięcy), i przyjął wyrok (przewodn. radca sądowy p. Ortyńki, oskarzyciel podprokurator p. Jakubowski).

Kradzież. Jan Frączkiewicz, urlopnik pułku Mazuchelli i kandydat nauczycielski, z Krakowa, 22 l., rz. k., już za zbrodnię kradzieży karany, dostał się w wrześniu we Lwowie do zamkniętego pomieszkania i skradł rzeczy wartości 61 złr. Dnia 23. grudnia 1869 r. skazany został za to na 8 miesięcy ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu (wniosek 1½ r.) Frączkiewicz przyjął wyrok (przewod. radca sądowy p. Mogielnicki, oskarzyciel podprokurator p. Jakubowski).

Podburzanie. Ilko Poluszczak z Zabcza, 35 l., ojciec 3 dz., gr. k., właściciel realności, już za kradzież karany, stawał dnia 23. grudnia przed sądem (przewodn. radca sądowy p. Mogilnicki, oskarzyciel podpropurator p. Jakubowski). Oskarzenie opiewa: W kwietniu 1869 r. komisya w gminie Zabczy zarządziła środki przeciw zarazie bydła, lecz Poluszczak publicznie w karczmie przeciw komisyi lud podburzał. Sąd skazał Poluszczaka na 8-dniowy areszt (wniosek 21 dni). Obwiniony przyjął wyrok.

(Wykaz dorożkarzy ukaranych.) W drugiej połowie grudnia policya lwowska ukarała: Za przekroczenie taksy: Dorożkarza l. 218. Za niedotrzymanie stanowiska: Dorożkarzy l. 16, 75, 80, 131, 153, 169, 185, 197. Za nieprzedstawienie woźnicy; dorożkarzy l. 176, 111. Za nieporządek: dorożkarzy l. 6, 209. Za szybką jazdę: dorożkarzy l. 101, 107, 203. Za odmówienie jazdy: dorożkarzy l. 67, 129, 166, 180. Za niedotrzymanie umowy: właściciela omnibusu l. 3, dorożkarzy l. 100, 112. Za mycie powozu na placu fiakra l. 45.

(Składki.) Dla pogorzelców Lanckorony złożouo: gmina Bestwina 5 złr. 20 c., ks. pleban z Willamowic ze składki 14 zlr., ks. pleban z Kąt 15 złr. 10 c., gmina Przedmieście Biała 25 złr. 55 c.

Dla mieszkańców powiatu zbaraskiego dotkniętych gradobiciem, gmina Chmieliska złożyła 3 korce 8 garncy żyta, 2 korcy 24 garnce jęczmienia i korzec hreczki.

(Samobójstwo.) W Szynwałdzie w pow. tarnowskim, powiesił się żebrak Błażej Lasko, podejrzany o podpalenie zagrody włościańskiej w tejże wsi w d. 6. z. m.

(Szczególne wypadki śmierci.) Iwan Myśko z Pieczychwost w pow. żółkiewskim będąc pijanym dnia 19. z. m. wpadł w studnię i utonął.

(Omyłka druku.) Wczorajszy numer naszej Gazety wyszedł z datą 1869 r. zamiast 1870, co niniejszem prostujemy.

(Teatr.) Po dłuższej przerwie poświęcamy znowu stałą rubrykę sprawozdaniom z przedstawień teatralnych na scenie polskiej. Sprawom artystycznym i literackim pismo polityczne szczupłe poświęcić może miejsce. To też nie będziemy tu podawali obszernych i wyczerpujących recenzyi z każdego przedstawienia teatralnego. Wypadnie nam zapewnie poprzestać tylko na skrzętnem zanotowaniu ciekawszych i ważniejszych przedstawień i na podaniu krótkich a treściwych sprawozdań.

Na pierwszem tegorocznem przedstawieniu odegrano po raz pierwszy 3aktową komedyę Z. Sarneckiego p. t. „Zemsta pani hrabiny.“ Na scenie warszawskiej komedya ta znalazła przychylne przyjęcie, a dzienniki warszawskie poprzedziły jej przedstawienie na scenie lwowskiej wcale pochlebnemi wzmiankami. Pochwały te tylko po części są usprawiedliwione. Komedya „Zemsta pani hrabiny“ posiada rzeczywiście wiele zalet a mianowicie poważny zakrój, żywość dyalogu i pewną gładkość techniczną. Najgłówniejszą jej wadą jest brak logicznego związku pomiędzy pojedynczemi scenami, które połączone są z sobą w całości nie węzłem koniecznych następstw lecz niejasnemi a częstokroć i przypadkowemi zdarzeniami. Charaktery osób działających w tej komedyi są nie dość jasno narysowane a poniekąd nawet zużyte. Doskonałą postacią jest tylko bankier Goldberg, który dla swego olbrzymiego majątku rości sobie prawo do jakiejś wyższej pozycyi socyalnej, a przytem na każdym kroku zdradza śmieszną pretensyonalność. Rolę tę objął pan Miłaszewski i przyznać należy, że pojął należycie charakter bankiera i oddał go w ogóle bardzo trafnie. Panna R. Popielówna grała rolę Julii, młodej dziewczyny, która płoche i płytkie pojęcie miłości przepłaca kilku chwilami gorzkich wyrzutów i przykrej boleści. Charakter ten, po Goldbergu przez autora najlepiej nakreślony a do tego poparty doskonałą grą panny Popielówny jest jedną z najświetniejszych stron tej komedyi.

Hrabina Aurora postawiona przez autora na pierwszym planie jest postacią bladą z charakterem dość niejasnym i niezrozumiałym. Ta usterka popełniona przez autora może poniekąd usprawiedliwić grę panny German, przyjętą przez publiczność dość obojętnie.

Brak wybitnej charakterystyki jeszcze jaskrawiej pokazał się w postaci pani Grodzkiej (p. Hubertowa), jej syna Gustawa (p. Leszczyński), Wacława Zamojskiego (p. Szymański) i hrabiego Jana (p. Wilkoszewski). To też nie dziwimy się wcale, że wobec tego niewdzięcznego zadania i te role nie wywołały u publiczności żadnego żywego zajęcia i że gra cała nie wywarła szczególnego wrażenia.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 3. stycznia. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. — c. do 8 złr. 20 c., żyto 160 ℔ 4 złr. 20 c. do 4 złr. 40 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 60 c. do 4 złr. 80 c., owies 100 ℔ 3 złr. — c. do 3 złr. 20 c., kukurudza 170 ℔ 4 złr. 30 c. do 4 złr. 40 c., hreczka 140 ℔ 3 złr. 60 c. do 3 złr. 80 c., koniczyna 180 ℔ 48 złr. — c. do 50 złr., rzepak 150 ℔ 13 złr. — c. do 13 złr. 50 c., lnianka 150 ℔ 10 zł. — c. do 10 złr. 50 c., groch 180 ℔ 5 złr. — c. do 5 złr. 50 c.; łój 100 ℔ 32 złr. 50 c. do 33 złr. — c., potaż drzewny 100 ℔ 13 złr. 50 c. do 14 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ 50 do 55 złr.; spirytus wiadro 12 złr. — c. do 12 złr. 25 c.

Izba handlowa i przemysłowa lwowska odbyła dnia 7. grudnia 1869 pod przewodnictwem prezesa p. Jozefa Breuera pienarne posiedzenie i następujące załatwiła sprawy:

(Dokończenie.)

9. Izba uchwaliła na wezwanie lwowskiego sądu krajowego na dziewięć opróżnionych posad honorowych asesorów handlowych i wexlowych polecić następujących 11 kandydatów: pp. Emila Breuera, Michała Dymeta, Edwarda Gebhardta, Dawida Goldbauma, Bendeta Liss, Juliusza Reiss, Zygmunta Steifa, Władysława Semetkowskiego, Adolfa Herza, Joachima Hochfelda, Jana Wallacha.

Izba zgadza się oraz z wnioskiem sądu krajowego, aby ze względu na pomnożone czynności zwiększyć liczbę asesorów honorowych, a mianowicie z 10 na 15, gdyż przez takie powiększenie ułatwi się tylko tym panom sumienne wykonywanie przyjętych obowiązków. Izba poleca także, aby przy posiedzeniach ograniczać się tylko na sprawy czysto handlowe i wexlowe, gdyż przezto przyspieszonoby załatwienie tych spraw i mniejby się dawał czuć brak samoistnego sądu handlowego, o który się Izba upomina od lat wielu od ministerstwa, lecz zawsze bez skutku. Przyczyniłoby się również do podniesienia czynności asesorów, jakoteż samego sądu, gdyby oznaczono pewny porządek, w jakim po kolei przychodzićby mieli asesorowie na posiedzenia i gdyby równocześnie zapraszano jednego zastępcę, któryby zastąpić mógł asesora nie przybyłego przypadkiem na posiedzenie.

10. Na prośbę głównego zarządu c. k. magazynów o udzielenie zdania, czyli korzystniejsze by było dla eraryum wojskowego, zabezpieczać na własną rękę przedmioty eraryalne przeznaczone do przesełki, czyli też zabezpieczenie tychże pozostawić przedsiebiorcom podejmującym się przewiezienia takowych — Izba na wniosek referenta p. Schellenberga uchwala, że według jej zdania lepiej jest pozostawić zabezpieczenie towarów przedsiębiorcom, którzy we własnym interesie starać się będą wyszukać najlepszy i najtańszy zakład asekuracyjny, i dają oprócz tego gwarancyę przez złożenie kaucyi do zarządu wojskowego.

11 Na zażalenie p. R. H. Pitzele, fabrykanta rumu i rozolisów w Drohobyczu, przeciw c. k. starostwu tamże, które mu odmawia udzielenia karty profesyjnej do wykonywania handlu hurtownego spirytusem, jakoteż przeciw nadużyciom szkodzącym temuż handlowi, których się uprawnieni do propinacyi ciągle dopuszczają, uchwaliła Izba udać się z prośbą do wys. c. k. Namiestnictwa, aby zbadanie tej sprawy zarządzić i ścisłe zastosowanie ustawy przemysłowej pod względem zamierzonego przez petenta prowadzenia handlu hurtownego spirytusem nakazać raczyło. Co do uciążliwości, jakich handel hurtowny spirytusem ze strony wykonujących prawo propinacyjne doznaje, mianowicie, że kupcy przewożące spirytus przez terytorya uprawnionych do propinacyi miast, przez dzień cały, a często przez kilka dni wyczekiwać muszą, nim ich dzierżawca propinacyjny przepuści, uchwalono prosić wys. Namiestnictwo o zarządzenie, aby c. k. starostwa dzierżawcom propinacyjnym ogłoszenie i przestrzeganie ścisłe pewnych godzin, w których transpota spirytusu przez terytorya propinacyjne bez wszelkiej zwłoki przypuszczane być winne, nakazały, tudzież aby takie przepuszczenie transportów wyżwymienionych najmniej trzy razy dziennie odbywało się.

Uchwalono nakoniec prosić wys. Namiestnictwo o wpływanie wys. rządu, aby sprawa zniesienia pro-

pinacyi, której załatwienie przez cały kraj wyczekiwane jest z upragnieniem, a pod względem rozwoju handlu i przemysłu stało się piekącą potrzebą, jak najrychlej doznała ostatecznego załatwienia.

Powzięto do wiadomości:

a) Nadesłany od Izby pragskiej wykaz zmian firm w Saksonii.

b) Zawiadomienie ministerstwa handlu o zamiarze ministerstwa obrony krajowej i bezpieczeństwa publicznego, dostarczać potrzeby do umundurowania obrony krajowej w drodze wolnej konkurencyi i umożliwić przezto pojedynczym przedsiębiorcom i korporacyom uczestnictwo w liwerunkach w ilościach, które w swoim czasie podane będą do publicznej wiadomości.

c) Zawiadomienie wys. Namiestnictwa o oświadczeniu ministerstwa handlu na sprawozdanie Izby z dnia 12. czerwca 1868 r. o środkach ku podniesieniu przemysłu, że uważa nową ustawę szkolną z 14. maja 1869 jako najważniejszy środek do podniesienia krajowych stosunków przemysłowych, i że c. k. ministerstwo wyznań i oświaty zarządziło kroki potrzebne, aby w drodze ustawodawczej ku wykształceniu przemysłowców, zaprowadzić tak zwane szkoły przemysłowe.

Te środki mają na celu jak najwięcej rozszerzać taką oświatę, która jest niezbędna do korzystnego rozwoju przemysłowości w ogóle, a dla Galicyi okazuje się tem potrzebniejszą, gdyż tutaj znajduje się przemysłowość cała, a w szczególności przemysłowość mniejsza, czyli rękodzielnictwo na bardzo jeszcze nizkiej stopie, aby się zaś te stosunki rychło polepszyły, wymagają one przedewszystkiem podniesienia ogólnej oświaty ludowej. Zresztą oświadczyło ministerstwo handlu, że nieomieszka wpływać przy danej sposobności ze względu na zachodzące okoliczności i na ministerstwo oświaty dla rychłego przeprowadzenia ustawy szkolnej i zaleci temuż szczególnie zaprowadzenie szkół przemysłowych w Galicyi.

Przydzielono osobnym komisyom:

a) Wniosek pragskiej Izby handlowej i przemysłowej o wzięcie pod obrady projektu rządowego do ustawy o reformie podatku zarobkowego i przedłożenia swego sprawozdania jako petycyi Radzie państwa, gdyż projekt powyższy zawiera wiele błędów, które w interesie przemysłowców uchylić trzeba.

b) Wezwanie komitetu galic. Towarzystwa gospodarskiego do zaproszenia p. fabrykantów narzędzi i maszyn rolniczych, tudzież innych rękodzielników zamieszkałych w obrębie Izby, aby przez przesłanie wyrobów z rolnictwem lub przemysłem styczność mających, uczestniczyli w wystawie rolniczo-przemysłowej, która się odbędzie w Przemyślu od 28. do 31. maja 1870 r.

c) Wezwanie magistratu lwowskiego do udzielenia zdania Izbie o wniosku c. k. dyrekcyi policyi względem podwyższenia taksy dla dorożkarzy (jednokónek).

d) Zawiadomienie magistratu o zarządzonej zmianie nazwy dworca Podzamcze na „Lwów pod zamkiem“ i wniosek tegoż względem ustanowienia na tym dworcu expozytury urzędu cłowego.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 4. stycznia. Główna wygrana losów kredytowych serya 3902 nr. 13.

Paryż, 3. stycznia. Wieczorne dzienniki wyrażają się przychylnie o nowym gabinecie. „Public“ donosi, że Hausmann (burmistrz Paryża) podał się do dymisyi, następcą jego Chevreau. Bilou-Parrot przyjął prezydenturę wielkiej komisyi decentralizacyjnej.

(Spóźnione.)

Paryż, 3. stycznia. „Journal officiel“ ogłasza listę nowego ministerstwa: Ollivier objął tekę ministra sprawiedliwości, Daru spraw zewnętrznych, Chevandier spraw wewnętrznych, Buffet finansów, Leboeuf wojny, Rigault marynarki, Ségris oświaty, Talhouet robót publicznych, Louvel handlu, Valliant cesarskiego dworu, Richard sztuk pięknych. Dekret cesarski odłącza ministerstwo cesarskiego dworu od ministerstwa sztuk pięknych. Parieu mianowany prezydentem rady stanu, a Saint-Paul i Duvergier senatorami.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 2. stycznia.

Hotel George: PP. Książe Lubomirski Hier., z Krakowa. — Hr. Młodecki Kaz., z Brodów. — Putz Ant, nadpor, ze Sambora.

Hotel europejski: Pietruski Jul., z Bienkowej wiszni. — Zykliński Karol, z Poznania.

Hotel angielski: Szymanowski Aleks., z Spasowa.

Dnia 3. stycznia.

Hotel George: PP. Br. Türke P., z Lubienca. — Br. Steinkeller Otto, z Prus. — Matkowski Stan., z Jezierny.

Hotel europejski: Obertyński Wład., z Łąki. — Kraszewski Henr, z Chorobrowy.

Hotel Langa: Librowicz Winc, z Warszawy. — Wartarasiewicz Aleks, z Czerniowiec.

Hotel angielski: Obertyński Kaz., z Udnowa

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 2. stycznia.

PP. Seifert Ludw., major, Kiss Piotr, rotm., Baranyi Adam, poruczn. i Kalda Grzegorz, porucznik, do Hruszowa — Pierre Kazimirz, do Wiednia. — Krajewski Igr., do Czech. — Komorowski Wojciech, do Drohobyczy. — Padlewski Rom., do Suchodoła. — Wiedemann Rob, do Warszawy.

Dnia 3. stycznia.

PP. Bochdan Henr., do Zadwórza. — Ks Lubomirski Hier., do Krakowa. — Noel de Lesser, do Czerniowiec. — Hr. Młodecki Kaz, do Brodów. — Traczewski Cez., na Wolynie. Wasylewski Wojciech, do Polanki — Winnicki Tyt., do Nadyczy. — Wyczałkowski Jan, do Krakowa. — Putz Ant, nadporucznik, do Sambora.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 31. grudnia 1869 i 3. stycznia 1870.

Pora	Barometr w mierze par sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	331 69	— 4.8	75	W. sł.	1
2. god. po poł.	329.95	— 0 2	69.	W. moc.	7
9. god. wiecz.	328.23	— 0.2	90.	W. b.mo.	10
7. god. zrana	327.31	— 0.8	78	PdW. sł.	8
2. god. po poł	326 89	+ 1 4	78	PdW. „	7
9. god. wiecz	326.54	+ 0.4	87	„	6

TEATR.

Dziś (przedst. niem.) **„Der Prophet,“** wielka opera w 5 aktach.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
					Złote austryackie			
D. 3. stycznia.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	245	50	246	50
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	202	75	203	50
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	105	—	107	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	75	—	80	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	87	25	87	75
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	77	50	78	—
Banku hip. gal.	—	—	—	—	88	40	88	75
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	91	—	93	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	73	10	73	50
„ W. Ks. Krak	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	—	101	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	72	5	79
„ cesarski	—	—	—	—	5	75	5	82
Napoleondor	—	—	—	—	9	80	9	90
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	94	10	18
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	88	1	94
„ papierowy „	—	—	—	—	1	50½	1	51¾
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	82	1	83½
Srebro	—	—	—	—	120	50	121	50

(Pozycye od „Akc. gal. kol. żel. K. L.“ do „kol. lw.-czern. II.“: oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 30 grudnia 1869.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	71 30	71.40
od kwietnia do października po 5%	71.—	71.10
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	224 —	225.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	222.—	224 —
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	91 —	92 —
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	99.25	99.50
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	103 50	104 —
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	118.—	118.25
Renty Como po 42 lir. austr.	24.—	25.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	92.75	—.—
Bukowiny	73.—	74.—
Galicyi	72.75	73.20
Niższej Austryi	94.—	95.—
Siedmiogrodu	75 80	76.20
Węgier	79 25	79.75
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	100.—	101.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	299 —	300.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	266 75	267 25
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	894.—	898.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	742.—	744.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	561.—	364.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	192 25	192 75
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2150	2155
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	243 25	243 75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	202 50	203 —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	321.—	323.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	259 50	259 75
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	107.—	107.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	77.50	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	88.25	88 75
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	90.50	91.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93 75	94 —
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	91.—	91.25
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.—	92.—
„ „ „ „ „ w. a.	—.—	—.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł. (za 100 zł.)	101.50	102.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	94.60	94.80

5. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	164.—	165.—
Clarego po 40 zł. m. k.	35.50	36.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	95.—	96.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	15.—	16.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	30.50	31.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.50	16.—
Salma po 40 zł. m. k.	42.—	43.—
St. Genois „ 40 „ „	32.50	33.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	27.—	28.75
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	124.—	126.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	63.50	64 50
Waldsteina po 20 zł. m. k.	21.50	22.50
Windischgrätza „ 20 „ „	20.—	21 —

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	103 40	103.50
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.10	103 25
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.20	103.35
Hamburg za 100 M. B.	91.30	91 40
Londyn za 10 ft. szt.	123.40	123.60
Paryż za 100 fr.	49.10	49.10

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.82	5.83
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.86	9.86½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	121.—	121.35

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 3. stycznia.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	60	40
„ „ z procentami z maja i listopada	60	40
„ „ w srebrze	70	80
Losy z 1860. roku	100	20
Akcye banku wiedeńskiego	748	—
„ „ kredytowego	271	20
Londyn 10 funtów szterlingów	123	35
Srebro	120	75
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	81

DZIENNIK URZĘDOWY.

(3170) **Edykt.** (3)

L. 4315. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie podaje do wiadomości, iż na dniu 10. czerwca 1869 zmarł w Króliku polskim pleban ks. Maciej Turkiewicz bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ sądowi niewiadome miejsce pobytu prawnego współspadkobiercy Antoniego Turkiewicza brata nieboszczyka, tedy go się niniejszem wzywa, by się od dziś do jednego roku w tutejszym sądzie zgłosił i swe oświadczenie do spadku wniósł, inaczej pertraktacya spadku nastąpi z spadkobiercami, którzy się zgłoszą i z kuratorem dlań ustanowionym Stanisławem Turkiewiczem.

Z c. k. sądu powiatowego.

Rymanów, dnia 25. listopada 1869.

(3157) **Obwieszczenie.** (3)

L. 2117. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu rezolucyą z dnia 28. lipca 1869 l. 7814 uznał Macieja Szelążka za marnotrawcę. Ustanawia mu się zatem Jędrzeja Kuc za kuratora.

Z c. k. sądu powiatowego.

Przemyśl, dnia 24. listopada 1869.

(34) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 746. Niniejszem udziela się do publicznej wiadomości, że dnia 14. stycznia r. b. licytacya przez oferty względem zabezpieczenia budowania huty do wyrobu soli, magazynu na ropę solną z dotyczącemi rurami i przekształcenia budynku nad szybem w kwocie ogólnej 37.133 złr. 87 kr. w tutejszym ces. kr urzędzie salinarnym przeprowadzoną będzie.

Warunki szczegółowe zawiera protokół licytacyjny.

C. k. Zarząd salinarny.

Bolechów, dnia 29. grudnia 1869.

(3197) **Edykt.** (1)

Nr. 4046. Ces. król. sąd powiatowy w Kutach podaje niniejszem do wiadomości powszechnej, że w sprawie Aby Hutterera, cesyonaryusza Abrahama i LildeHuttererów przeciw Mikucie Oscisznukowi o zapłacenie 175 złr. a. w. i kosztów egzekucyjnych w kwocie 6 złr. a. w. pozwoloną została uchwałą tutejszo-sądową z d. 30. września 1869 do l. 4046 publiczna licytacyjna sprzedaż Mikuty Oscisznuka własnej, pod Nr. 4 rep. 180 i 233 w Kobakach położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, na rzecz Aby Hutterera, a sprzedaż tej realności odbędzie się w terminach, a to dnia 10. stycznia 1870 jako w pierwszym, dnia 27. stycznia 1870 jako w drugim, a 14. lutego 1870 jako w trzecim terminie pod następującemi warunkami:

1) Za cenę wywołania stanowi się suma szacunkowa 200 złr. a. w.

2) Na terminie pierwszym i drugim realność za cenę szacunkową lub powyżej takowej, zaś sprzedaż poniżej ceny szacunkowej tylko na trzecim terminie nastąpić może.

3) Chęć kupienia mający ma przed licytacyą jako zakład kwotę 100 złr. złożyć, najwięcej ofiarującemu zakład do depozytu złożonym, zaś innym licytantom zwrócony zostanie.

4) Najwięcej ofiarujący winien jest w przeciągu dni 30 po doręczeniu uchwały, mocą której akt licytacyjny do wiadomości przyjęty zostanie, połowy ceny kupna wliczając zakład do tejże do sądu złożyć, zaś drugą połowę w przeciągu trzech miesięcy od dnia doręczenia powyższej uchwały wraz z 6% odsetkami od tegoż dnia licząc do sądu złożyć.

5) Gdyby kupiciel tym warunkom punktualnie zadość nie uczynił, natenczas zakład wraz ze złożoną częścią ceny kupna na rzecz egzekwującego na karb jego przepada, a na prośbę tegoż nowa licytacya na koszt i niebezpieczeństwo nabywcy w jednym terminie za jakąkolwiek cenę rozpisaną będzie.

6) Po uiszczeniu pierwszej połowy ceny kupna kupicielowi o nabytą realność w fizyczne posiadanie oddaną, po uiszczeniu zaś drugiej połowy ceny kupna będzie mu dekret własności wydany.

7) Akt oszacowania w registraturze sądu tutejszego przejrzany i w odpisie podjęty być może.

Z. c. k. sądu powiatowego.

Kuty, 30. września 1869.

(3168) **Kundmachung.** (1)

Nro. 5443. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Drohobycz wird zur Hereinbringung der ersiegten Summe von 74 fl. sammt den bereits zugesprochenen Executionskosten pr. 2 fl. 37 kr., 6 fl. und 12 fl. 82 kr., dann der gegenwärtig zuerkannten Executionskosten im Betrage von 24 fl. 61 kr. öst. W. die executive Feilbietung der zur Nachlaßmasse des Iwan Minciów gehörigen, in Popiele sub Nr. 44 alt, 90 neu gelegenen, keinen Tabularkörper bildenden Realität zu Gunsten des Hryń Bassarab bewilligt und unter nachstehenden Bedingungen ausgeschrieben:

1. Als Ausrufspreis der feilzubietenden Realität Nr. 44 alt, 90 neu in Popiele wird der gerichtlich erhobene Schätzungswert derselben im Betrage von 250 fl. 18 kr. öst. W. festgesetzt.

2. Jeder Kauflustige ist verpflichtet 10 Percent des Ausrufspreises, d. i. den Betrag von 25 fl. 2 kr. öst. W. als Vadium zu Händen der Licitations-Commission im Baaren zu erlegen, welches dem meistbietenden Ersteher in den Kaufpreis eingerechnet, und bis zu dessen gänzlicher Berichtigung als Caution zurückbehalten, dagegen den übrigen Licitanten nach geschlossener Licitation sofort zurückgestellt werden wird.

3. Der Käufer ist verpflichtet längstens binnen 14 Tagen nach dem, der den Licitationsact zur Wissenschaft nehmende Gerichtsbescheid in Rechtskraft erwachsen sein wird, den ganzen Kaufpreis unter Einrechnung des Vadiums auf einmal unter der Strenge zu erlegen, als sonst auf dessen Gefahr und Kosten diese Realität in einem einzigen Termine, und zwar auch unter dem Schätzungswerthe um was immer für einen Betrag versteigert und hintangegeben werden wird.

4. Nach Erfüllung der Licitations-Bedingungen wird dem Ersteher das Eigenthumsdecret ausgefolgt, und derselbe über sein Ansuchen in den physischen Besitz der erstandenen Realität eingeführt werden.

Unter Einem werden auch sämmtliche Lasten von der Realität Nr. 44 alt 90 neu in Popiele auf den erlegten Kaufpreis übertragen werden.

5. Sämmtliche von dieser Eigenthumserwerbung entfallende Rechtsgebühren hat der Käufer aus Eigenem und ohne allen Regreß gegen wen immer zu bezahlen.

6. Bezüglich des Ausmaßes und des Schätzungswerthes der zu licitirenden Realität werden die Licitanten auf die bezüglichen Pfändungs- und Schätzungs-Protokolle, welche in der hiergerichtlichen Registratur erliegen, gewiesen.

7. Diese Realität wird in drei Terminen, nämlich am 17. Jänner, 21. Februar und 21. März 1870, jedesmal um 10 Uhr Vormittags, und zwar bei dem ersten und zweiten Termine nur um oder über den Schätzungswert, dagegen bei dem dritten auch unter dem Schätzungswerte um was immer für einen Betrag licitando im hierortigen Gerichtslocale veräußert werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Drohobycz, den 11. November 1869.

(3196) **Edykt.** (1)

L. 7291. C. k. sąd powiatowy w Kossowie podaje do bublicznej wiadomości, iż na odezwę c. k. sądu obwodowego Stanisławowa z dnia 10. listopada 1869 l. 15770 na zaspokojenie wywalczonej kwoty 80 zł. w. a. z przynal. Jankla Eltissa, przeciw leżącej masie Wasyla Ferenczuka z Manasterzyska, odbędzie się w tut. sądzie sprzedaż publiczna realności pod l. k. 56 a rep. 202 w Manasterzysku położonej, do masy leżącej Wasyla Ferenczuka należącej, w trzech terminach, a mianowicie: na dniu 14go lutego 1870, na dniu 1go marca 1870 i na dniu 15go marca 1870, każdą razą o godzinie 10tej przed południem z tem, że realność powyższa na pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową lub wyżej tejże, na trzecim zaś terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Akt oszacowania w tutejszej registraturze przejrzany być może, względem zaległych podatków odseła chęć kupna mającego do tutejszego c. k. urzędu podatkowego.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kossów, dnia 8. grudnia 1869.

(3182) **Edykt.** (1)

L 8559. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza niniejszem, że celem zaspokojenia sumy 241 złr. m. k. czyli 253 zł. 5 kr. w. a. z przyn. przedsiaweźmie publiczną sprzedaż przymusową Józefy hr. Komarnickiej przysługującego prawa dożywocia $^1/_4$ części dóbr Złoczowa, Trościańca i części Trościańca Dom. 217. pag. 320 n. 96. on. w stanie biernym tychże dóbr hipotekowanego dnia 10go lutego 1870 o jedynastej godzinie przed południem pod następującemi warunkami:

1. W terminie powyższym wyrażone prawo dożywocia stanie za jakąkolwiek cenę sprzedane.

2. Za cenę wywołania tego prawa dożywocia stanowi się wartość szacunkowa w kwocie 7601 zł. 50 kr. w. a.

3. Każdy chęć kupienia mający obowiązanym jest dziesiątą część ceny szacunkowej, t. j. kwotę 760 zł. w. a. jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej w gotówce lub książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności żadnym kondyktem nieobciążonych lub w listach zastawnych galic. instytutu kredytowego, lub c. k. uprzywil. akcyjnego Banku hypotecznego z kuponami i talonami, lub też w papierach rządowych wedle ostatniego w Gazecie lwowskiej wykazanego kursu, który wszakże wartości nominalnej przenosić nie może, które wadyum, jeżeli zostało gotówką złożone, najwięcej ofiarującemu w pierwszą połowę ofiarowanej ceny kupna wliczone, innym współlicytującym po ukończonej licytacyi zwrócone będzie.

4. Reszta warunków licytacyjnych w całej swej osnowie, tudzież ekstrakt tabularny i akt szaunkowy tego dożywocia mogą być w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane.

O czem zawiadamia pp. Józefę hr. Komarnicką, Salamona Halberthala, wszystkich wierzycieli hipotecznych a w szczególności z życia i miejsca pobytu niewiadomych Jana Niemirowskiego, Ferdynanda Kronenfelsa, Jakóba Weinreba młodszego, Wilhelma Poźniaka, Marcelego Kotowskiego, Adama Michalskiego, Leibę Blauera, Eleonorę z Kronenfelsów Prochaskę, i wszystkich tych wierzycieli, którzyby po wydaniu ekstraktu tabularnego, t. j. po dniu 2. czerwca 1868 do tabuli weszli, jakoteż którymby niniejsza uchwała licytacyjna albo też wcześnie przed terminem licytacyjnym lub też wcale doręczoną być nie mogła, przez w osobie p. adwokata Dra. Staszewskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Warteresiewicza ustanowionego kuratora.

Z c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 1. grudnia 1869.

(3195) **Edykt.** (1)

L. 15966. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia przez spadkobierców Jana Fuchsa przeciw Olimpii hr. Bobrowskiej prawomocnym wyrokiem z d. 16. sierpnia 1859 wywalczonej sumy 16465 złp. w resztującej sumie 8845 złp. 23$^1/_2$ gr. czyli 2211 zł. 44$^1/_4$ kr. w. a. wraz z przynależytościami dłużnej, rozpisuje się do przedsięwzięcia publicznej przymusowej sprzedaży dóbr Radomyśl z przyległ. Partyn, Ruda gorna i dolna, tudzież dóbr Dulcza w obwodzie Tarnowskim leżących, uchwałą z dnia 3. lipca 1866 l. 11249 aż do dalszego zgłoszenia się egzekucyę prowadzących wstrzymaną, stosownie do żądania egzekucyę prowadzących, jeden termin na dzień 21. lutego 1870 r. o godzinie 10tej zrana pod warunkami w protokole komisyi z dnia 27. lutego 1866 do liczby 3718 poszczególnionemi, od dawniejszych uchwałą licytacyjną z dnia 16. listopada 1865 liczba 15941 dopuszczonych, sprzedaż ułatwiających, a mianowicie:

1. Przedaż dóbr Radomyśl z przyległościami uskuteczniona zostanie ryczałtem, i odbędzie się w powyższym terminie i poniżej ceny szacunkowej w sumie 223119 zł. 4 kr. w. a. wypośrodkowanej.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązanym jest przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadyum w kwocie 8000 zł. w. a., gotówką, albo w obligacyach indemnizacyjnych, albo w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego, albo w oligach długu państwa, a to według kursu w ostatnim numerze Gazety rządowej wyszczególnionego. Wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymanem, innym zaś licytantom zaraz zwróconem zostanie.

Najwięcej ofiarujący obowiązanym będzie, w dniach 30tu po doręczeniu uchwały akt licytacyjny do wiadomości sądu przyjmującej, trzecią część ceny kupna do tutejszego depozytu sądowego złożyć, w którą wadyum w gotówce złożone, wrachowanem, zaś w publicznych papierach złożone wadyum składającemu, za złożeniem trzeciej części z ceny kupna w gotówce zwróconem będzie.

4. Wprowadzenie nowonabywcy w fizyczne posiadanie sprzedanych dóbr nastąpi dopiero po zupełnem złożeniu trzeciej części ceny kupna, poczem dekret własności wydanym, tenże za właściciela sprzedanych dóbr intabulowanym i oraz wszystkie zahipotekowane ciężary, z wyjątkiem ciężarów gruntowych które nowonabywca bez odtrącenia z ceny kupna na siebie przyjąć jest obowiązanym, ze stanu biernego tychże dóbr zmazane i na cenę kupna przeniesione zostaną.

Jeżeli nowonabywca wykaże się zezwoleniem którego z wierzycieli, że mu swój kapitał, ceną kupna pokryty, nadal na hypotece pozostawić chce, natenczas wierzytelność ta pozostawiona ekstabulowaną nie będzie, lecz z ceny kupna potrącą zostanie, w każdym jednak wypadku nowonabywca $^1/_3$ część ceny kupna złożyć jest obowiązanym.

Resztę warunków licytacyjnych, już poprzednio ogłoszonych, akta oszacowania i wyciąg tabularny dóbr Radomyśl z przyległ. może każdy chęć kupienia mający przed licytacyą w tut. sąd. registraturze, w dzień licytacyi, zaś u komisyi do tego aktu delegowanej przejrzeć. Licytacya rozpisana ogłasza się zarazem trzy razy przez edykta w Gazecie lwowskiej.

Do przedsięwzięcia tego aktu publicznej sprzedaży deleguje się komisyę z c. k. radcy sądu krajowego p. Salskiego i z c. k. adjunkta Dra. Prokopa.

O tem zawiadamia się proszących, egzekutkę, wierzycieli hypotecznych, tudzież wierzycieli, którzyby po dniu 15go lipca 1865 dla swych pretensyj prawo hipoteki uzyskali, lub którymby uchwała licytacyjna nie dość wcześnie lub wcale nie była doręczoną, na ręce już ustanowionego kuratora p. adwokata Dra. Grabczyńskiego.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 9. grudnia 1869.

(3181) **Edykt.** (1)

Nr. 5734. Ces. król. sąd obwodowy Stanisławowski z miejsca pobytu niewiadomej Antoninie Kęszyckiej wiadomem czyni, iż pp. Wit Komar i inni na dniu 26. kwietnia 1869 L. 5734 pozew przeciw niej i innym o extabulowanie w dziale spadkowym po Stanisławie Kossakowskim ustanowionych siedmiu warunków ze stanu biernego dóbr Toporowiec i Krasnostawiec w tutejszym sądzie wnieśli, i że do ustnej pertraktacyi niniejszej sprawy dzień sądowy na 15. lutego 1870 ustanowiony został.

Wzywa się więc p. Antoninę Kęszycką, aby ustanowionemu dla niej kuratorowi p. adwokatowi Dr. Dwernickiemu z zastępstwem p. adwokata Dr. Rosenberga wszelkie środki i dowody do jej obrony służące udzieliła, lub innego prawnego zastępcę sobie obrała i tutejszemu sądowi wskazała, gdyż inaczej złe skutki ztąd wyniknąć mogące sobie samej przypisać będzie musiała.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, 1. grudnia 1869.

(18) **Edykt.** (1)

Nr. 19724. Ces. król. sąd krajowy Krakowski wzywa niniejszym edyktem wszystkich, którzyby o życiu lub śmierci Jędrzeja Nowotnika, byłego szeregowca przy 30tym batalionie c. k. strzelców polnych, który wedle twierdzeń Małgorzaty z Sieprawskich Nowotnikowej w bitwie pod Sadową raniony i do niewoli pruskiej wzięty, w Berlinie końcem lipca 1866 miał umrzeć, jakąkolwiek mieli wiadomość, by o tem sądowi lub ustanowionemu kuratorowi p. adwokatowi Dr. Wyrobkowi w Krakowie w zakresie 6 miesięcy donieśli.

Kraków, dnia 14. grudnia 1869.

(3141) **Edykt.** (3)

Nr. 9490. Ze strony Przemyskiego sądu obwodowego zawzywa się w bitwie pod Skalic w roku 1866 ciężko rannego Mikołaja Romaniszyn, szeregowca z pułku liniowego Arcyksięcia Salvatora Nr. 77, który od tego czasu zaginął, z tym dołożeniem, iż sąd w razie, gdyby w przeciągu roku się nie jawił, lub w inny sposób wiadomości o życiu swoim nie dał, do uznania onego za zmarłego przystąpi.

Przemyśl, dnia 24. listopada 1869.

(3145) **Licitations-Kundmachung.** (2)

Nro. 17632. Von Seite der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Brody wird hiermit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß wegen Verkaufs des in den Besitz des Finanz-Aerars übergegangenen ehemaligen Militär-Verpflegs-Magazins-Gebäudes zu Sokal sammt Baugrund und allen Bestandtheilen durch den Sokaler k. k. Finanzwache Commissär am 10. Februar 1870 die öffentliche Versteigerung in Sokal abgehalten werden wird.

Zum Ausrufspreis wird der Preis von 4000 fl. das ist: Viertausend Gulden öst. Währ. angenommen, wovon 10% als Vadium zu erlegen sind. wobei dem Käufer Erleichterungen in der Zahlung des Kaufpreises in der Art eingeräumt werden, daß bloß eine Hälfte des Kaufschillings binnen vier Wochen nach Zustellung d r Verständigung über die Bestättigung des Kaufanbothes zu erlegen, die andere Hälfte aber in drei gleichen vom Tage der Fälligkeit der ersten Hälfte laufenden Jahresraten gegen 6% halbjährig anticipative Verzinsung des jeweiligen Kaufschillingsrestes und gegen Sicherstellung des Kaufschillingsrestes im Lastenstande der Realität, dann gegen Versicherung der Realität gegen Feuerschaden bis zur völligen Einzahlung des Kaufpreises zu berichtigen ist.

Es werden auch schriftliche Offerten angenommen, diese müssen jedoch:

a) das Object, auf welches der Kaufanbot gemacht wird, genau bezeichnen, und die angebothene Summe in öst. Währ., in Ziffern und Buchstaben bestimmt ausdrücken;

b) die Erklärung enthalten, daß sich der Offerent allen Licitations-Bedingnissen unbedingt unterwirft;

c) mit dem Vadium belegt, und

d) mit dem Vor- und Zunamen, Charakter und Wohnort des Offerenten unterfertigt sein.

Die schriftlichen, gehörig versiegelten Offerten müssen am Tage vor der Licitation, das ist: bis 9ten Februar 1870 um 6 Uhr Abends beim Sokaler k. k. Finanzwache Commissär überreicht werden.

Die übrigen Licitations-Bedingnisse können bei der Brodyer k. k. Finanz-Bezirks-Direction und beim Sokaler k. k. Finanzwache Commissär während der gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

K. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Brody, am 14. December 1869.

(3187) **E d y k t.** (2)

Nr. 65924. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Antoniego Krajbiga, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Leona Kauf z dnia 24. grudnia 1869 do l 65924, uchwałą z dnia 27go grudnia 1869 l. 65924 nakaz zapłaty na sumę wekslową 30 złr. z p. n. wydanym, i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Dr. Goreckiemu doręczonym został.

Lwów, dnia 27. grudnia 1869.

(3186) **E d y k t.** (2)

Nr. 64061. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomego p. Maurycego Żyki, iż w skutek wniesionego podania Julii Suchy z dnia 14. grudnia 1869 do l. 64061, uchwałą z dnia 15go grudnia 1869 do l. 64061 nakaz płatniczy na sumę wexlową 2000 złr. w. a. z p. n. wydanym, i ustano ionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Dr. Mosingowi doręczonym został.

Lwów. dnia 15. grudnia 1869.

(3192) **E d y k t.** (2)

Nr. 18139. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie podaje do powszechnej wiadomości, iż celem zaspokojenia zaległych podatków z realności pod L. 256 Dz. I. 419 Gm. IV. w sumie 685 złr. 90 kr. w. a. z p. n. odbędzie się w gmachu sądu krajowego w Krakowie dnia 11. marca 1870 i 7. kwietnia 1870 o godzinie 10tej przed południem przymusowa sprzedaż realności pod L. 256 Dz. I. 419 Gm. IV. w Krakowie położonej, a spadkobierców Franciszka i Heleny Zurkiewiczów własnością będącej.

1. Za cenę wywołania służyć będzie wartość szacunkowa 3376 złr. 39 kr. w. a., poniżej której realność ta w pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie zostanie.

2. Chęć kupna mający złożą przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej wadyum 338 złr. w. a. w gotówce, lub w papierach publicznych według kursu.

3. Reszta warunków, jak również akt oszacowania i wykaz hypoteczny mogą być przejrzane w registraturze sądowej.

Kraków, dnia 30. listopada 1869.

(14) **Ogłoszenie licytacyi.** (2)

Nr. 2349. Dnia 19. stycznia 1870 i 16. lutego 1870, każdą razą o godzinie 10tej przed południem odbędzie się w c. k. sądzie w Sądowej Wiszni executyjna publiczna wysprzedaż ruchomości p. Stanisława Midowicza na rzecz p. Józefa Jaworskiego i innych wierzycieli zagrabionych i razem na 7196 złr. a. w. oszacowanych, mianowicie ziemiopłodów, rogatego bydła, koni, sprzętów domowych i gospodarczych dla zaspokojenia resztującej pretensyi p. Józefa Jaworskiego w kwocie 4000 złr. a. w. i kosztów egzekucyi pod warunkami, że rzeczy sprzedać się mające tylko za gotówkę złożoną wydane zostaną, i na pierwszym terminie niżej ceny szacunkowej sprzedane nie będą.

Protokół zajęcia i oszacowania wolno przeglądać w tutejszo-sądowej registraturze, i wzywa się chęć kupienia mających do zgłoszenia się i kupowania.

Z c. k. sądu powiatowego

Sądowa Wisznia, 23. grudnia 1869.

(3177) **E d y k t.** (2)

Nr. 20018. Ces. król. sąd krajowy jako spadkowy w Krakowie w sprawie spadkowej po ś. p. Feliksie Brzezińskim, właścicielu [illegible] części dóbr Zakliczyna dnia 7. lipca 1865 bez testamentu zmarłym, zwołuje niniejszym edyktem wszystkich wierzycieli, którzy pretensye do spadku jego wnieść mają, ażeby takowe na terminie po dzień 3. marca 1870 o godzinie 10tej rano równocześnie wyznaczonym albo do protokołu, albo też pismiennem podaniem aż do tego terminu do tutejszego sądu wniesionem likwidowali, bowiem w razie przeciwnym do masy spadkowej, gdyby ta przez wypłacenie zgłoszonych wierzytelności wyczerpniętą została, żadnej dalszej pretensyi rościć sobie nie mogą, chyba iżby im prawo zastawu przysługiwało.

Kraków, dnia 22. listopada 1869.

(3169) **Obwieszczenie.** (2)

L. 3819. C. k. sąd powiatowy podaje do powszechnej wiadomości, że celem wydobycia wyrokiem kompromisarskim z dnia 28. czerwca 1866 na podstawie zapisu kompromisarskiego z datty Rzeszów z dnia 28go czerwca 1866 wydanym, przez Hersza Heumana wywalczonej należytości pr. 3000 zł. w. a. wraz z odsetkami po 6proc. od 1. lipca 1866 bieżącemi, dalej kosztow przyznanych pr. 33 zł. 3 kr. i 67 zł. 12 kr. w. a. i dalszych usprawiedliwionych kosztów odbędzie się przymusowa sprzedaż przez publiczną licytecyę realności tabularnej w Łancucie pod l. 164 położonej, obecnie NNr. K. 164, 162 nov. i 163. nov. oznaczonej dawniej ut Dom. III. pag. 387. i 388. n. XIV., XV. i XVI. hrer. do pani Józefy Gawlikowskiej, obecnie zaś ut Dom. III. pag. 388. nr. XVIII. haer. do małżonków pp. Jakóba i Franciszki Sauczków, tudzież panny Maryi Sauczkownej należącej, według opisania takowej, zawartego w pozycyach XVI., XVIII. i XX. dotyczącego wyciągu tabularnego, w trzech terminach, t. j. dnia 14. stycznia 1870, dnia 11. lutego 1870 i dnia 11. marca 1870, każdą razą o godzinie 10. zrana w tutejszym sądzie powiatowym pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi wartość realności według aktu oszacowania czyli kwota 5068 86 kr. w. a. z tem wyraźnem nadmienieniem, że na pierwszym lub na drugim terminie licytacyjnym powyższa realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną być może.

II. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest, jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej 10procent wartości szacunkowej czyli kwotę 506 zł. 83 kr. w gotówce złożyć, lub też w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego lub listach zastawnych galic. Banku kredytowego włościańskiego wraz z kuponami według kursu w dzienniku rządowym z dnia ostatniego wykazanym. Wadyum najwięcej ofiarującego zostanie zatrzymane i w pierwszą trzecią część ceny kupna wliczone, innym zaś licytantom zaraz po ukończeniu licytacyi zwrócone będzie.

3. Najwięcej ofiarujący obowiązany jest w dniach 30 po prawomocności uchwały sądowej, mocą której akt licytacyjny do sądu przyjętym został, jedną trzecią część ofiarowanej ceny kupna, jaka po wliczeniu wadyum wypadnie do depozytu sądowego na rzecz wierzycieli hypotecznych w gotówce złożyć lub zezwolenie Hersza Heumana, że wierzytelność swoją z wyroku polubownego z datty Rzeszów 28. czerwca 1866 wypływającą w pozycyi XIII. intabulowaną w kwocie 3000 zł. w. a. wraz z procentami po 6proc. od 1. lipca 1866 aż do datty tego oświadczenia bieżącemi i przyznanemi kosztami przy hypotece nabytej realności pozostawia, w tymże samym czasie sądowi przedłożyć.

Wierzytelność przez Hersza Heumana przy hipotece nabytej realności pozostawiona i przez najwięcej ofiarującego do wypłaty przyjęta, jako na rachunek ceny kupna uiszczona z ofiarowanej ceny kupna potrąconą będzie.

4. W dniach 60 po otrzymaniu rezolucyi sądowej przyjmującej złożenie powyższej ⅓ części ceny kupna złożyć ma kupiciel resztujące dwie trzecie części ceny kupna, lub też w razie pozostawienia powyższej wierzytelności Hersza Heumana przy hipotece taką kwotę, jaka po wliczeniu tej wierzytelności w ofiarowaną cenę kupna jeszcze pozostanie do depozytu sądowego na rzecz wierzycieli hipotecznych, a względnie byłych właścicieli w gotówce, poczem tabella płatnicza ustanawiająca porządek zaspokojenia wierzycieli hitotecznych z ofiarowanej ceny kupna wydaną i przy takowej ewentualne oświadczenie Hersza Heumana co do pozostawienia jego wierzytelności na hipotece uwzględnionem zostanie.

5. Po dopełnieniu powyższych warunków wydanym będzie kupicielowi nawet bez jego żądania dekret abdykacyi co do nabytej realności i wprowadzony zostanie w posiadanie fizyczne takowej, od którego to dnia wszelkie ciężary na niego przechodzą.

6. W razie niedotrzymania któregokolwiekbądź z powyższych warunków, utraca kupiciel wadyum, takowe przepada na rzecz wierzycieli hipotecznych uznany będzie za ugodołomnego i na koszt i niebezpieczeństwo jego, rozpisaną będzie relicytacya sprzedanej realności w jednym tylko terminie i na takowym nawet niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

7. W razie, gdyby ani na pierwszym ani na drugim terminie powyższa realność pod liczbą 164 w Łancucie ani za ani wyżej ceny szacunkowej sprzedaną nie została, natenczas na trzecim terminie licytacyjnym, t. j. dnia 11.-marca 1870 i niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną będzie.

Akt oszacowania i wyciąg tabularny mogą być przejrzane w registraturze sądu tutejszego i u komisyi licytacyjnej.

O tej licytacyi uwiadamia się strony interesowane, mianowicie Hersza Heumana do rąk adwokata p. Dra. Kostheima, p. Józefę Gawlikowską, p. Jakóba Sauczka, pannę Franciszkę Sauczek, p. Joannę Oberländer i Ignacego Oberlaender i p. Maryę Sauczek do rąk własnych, wszystkich innych zaś wierzycieli, którymby powyższa uchwała z jakich kolwiekbądź przyczyn doręczoną być nie mogła, lub którzyby po 15. listopada 1868 do tabuli weszli, przez ten edykt i kuratora w osobie c. k. notaryusza p. Władysława Kaniewskiego ustanowionego.

Z c. k. sądu powiatowego.

Łańcut, dnia 14. października 1869.

(3149) **E d i c t.** (2)

Nr. 441. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Strzyżów wird hiemit bekannt gemacht, daß Elias Reich aus Rzeszów um Amortisiruug dreier Urkunden, namentlich:

a) der in Rzeszów am 11. August 1841 geschlossenen schiedesrichterlichen Verschreibung, womit Anton und Therese Dydyńskie einerseits und Elias Reich, Wolf Fränkel und Mendel Berglas andererseits zur Entscheidung der zwischnn denselben aus Anlaß des Verkaufes von 15000 Garneß Aquavit entstehenden Streitigkeit den Ignaz Przybylski und Johann Czarnecki zu Schiedsrichtern erwählten und diese das Schiedsrichteramt übernahmen.

b) des auf Grund dieser schiedsrichterlichen Verschreibung vom 11. August 1841 gefällten schiedesrichterlichen Urtheiles ddto. Rzeszów 12ten August 1841, mittelst dessen die Eheleute Anton und Therese Dydyńskie zur Lieferung von 15000 Garneß Aquavit bis Ende März 1843 oder Zahlung von 30 kr. C. M. für jeden fehlenden Garneß an Elias Reich, Wolf Fränkel und Mendel Berglas verurtheilt wurden;

c) der durch die Ehrleute Anton und Therese Dydyńskie am 14. September 1844 ausgestellten Erklärung, mittelst welcher dieselben anerkannten, daß sie von der mit dem schiedsrichterlichen Urtheile ddto. Rzeszów 12. August 1841 bestimmten Quantität von Aquavit noch 5196 Garneß oder den hiefür bestimmten Betrag 30 kr. C. M. pr. Garneß, zusammen daher den Restbetrag von 2598 fl. C. M. dem Elias Reich, Wolf Fränkel und Mendel Berglas schuldig seien, und diese Summe bis letzten October 1845 zu zahlen versprochen, welche ihm angeblich in Verlust gerathen sein sollen, eingekommen ist.

Es wird demnach Jedermann aufgefordert, welcher die gedachten Urkunden besitzen sollte, solche binnen Einem Jahre, sechs Wochen und drei Tagen beim hierortigen k. k. Bezirksgerichte so gewiß anzumelden, als sonst nach Verlauf dieser Frist über Ansuchen des Elias Reich dieselben für amortisirt erklärt werden würden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Strzyżów, am 20. October 1869.

(3171) **E d y k t.** (2)

L. 7230. C. k. sąd powiatowy niniejszem wiadomo czyni z życia i miejsca pobytu niewiadomemu Berlowi Goldfrucht, że przeciw niemu Sniatyński mieszkaniec Jan Zazulak pod dniem dzisiejszym do l. 7230 o zmazanie obowiązku dostarczenia do 1. listopada 1837 — 14000 wypalonych cegieł w stanie biernym realności Nr. konskr. 743 w Sniatynie Dom. I. str. 120. n. I. cięż. na rzecz jego intabulowanego pozew wytoczył, i że mu ze strony sądu p. adwokat Dr. Urbański w Sniatynie zamieszkały kuratorem nadany został.

Wzywa się więc tegoż Berla Goldfrucht, ażeby rzeczonemu kuratorowi przed terminem do rozprawy na 28. lutego 1870 o 10tej godzinie rano wyznaczonym, potrzebną do obrony informacyę i środki dowodów dostarczył lub innego zastępcę ustanowił i sądowi wskazał, inaczej złe skutki z zaniedbania wynikłe sobie przypisać będzie musiał.

Sniatyn, dnia 16. grudnia 1869.

(3156) **E d y k t.** (2)

Nr. 62987. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Jana Zarewicza, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Krystyny Chojnackiej dnia 8. grudnia 1869 do L. 62987, uchwałą z dnia 15. grudnia 1869 do L. 62987 nakaz płatniczy na sumę wexlową 170 złr. w. a. z p. n. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Dr. Pomianowskiemu doręczonym został.

Lwów, dnia 15. grudnia 1869.

(23) **Edykt.** (1)

Nr. 5301. Ces. król. sąd obwodowy w Nowym Sączu jako sąd wexlowy wzywa niniejszym edyktem wszystkich możliwych posiadaczy wexlu dtto. Nowy Sącz 1. listopada 1867 na sumę 200 złr. opiewającego, przez Karola Szafrańskiego wystawionego a przez Jana Micewskiego akceptowanego i płatnego dnia 1. listopada 1868, aby ten wexel w 45 dniach sądowi tem pewniej złożyli, inaczej po bezskutecznym upływie tego terminu takowy amortyzowanym będzie.

Z c. k. sądu obwodowego.
Nowy Sącz, 13. grudnia 1869.

(3161) **Konkurs.** (3)

L. 18935. Celem obsadzenia posady poczmistrza w Starym siole na dworcu kolei Lwowsko-Czerniowieckiej za kontraktem i 200 zł. kaucyi.

Pobory poczmistrza:

Pensya 170 zł. i na potrzeby kancelaryjne 30 zł. rocznie, tudzież wolne od opłaty pomieszkanie na dworcu kolei.

Kompetenci o tą posadę mają swe w dowody wieku, majątku, moralności i dotychczasowego zatrudnienia zaopatrzone podania do 17. stycznia 1870 r. w c. k. krajowej Dyrekcyi poczt wnieść.

Z c. k. galic. Dyrekcyi pocztowej.
Lwów, dnia 22. grudnia 1869.

Concurs.

Nr. 18935. Postmeistersstelle in Staresioło Bahnhof gegen Vertrag und 200 fl. Caution.

Bezüge des Postmeisters:

170 Gulden Bestallung und 30 Gulden jährlich Amtspauschale nebst kostenfreien Benutzung des Amtslocales.

Gesuche unter documentirter Nachweisung des Alters, Vermögens, Wohlverhaltens und der bisherigen Beschäftigung sind bis zum 17. Jänner 1870 bei der k. k. galiz. Postdirection einzubringen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.
Lemberg, am 22. December 1869.

(3175) **Konkurs.** (3)

L. 5127 R. S. K. Rada miejska Drohobycka uchwaliła przyjąć w drodze konkursu nauczyciela spiewu dla tamtejszych szkół z obowiązkiem udzielania nauki spiewu w trzech godzinach tygodniowo w gimnazyum, a w trzech godzinach tygodniowo w szkole żeńskiej.

Za to wyznaczyła taż rada miejska remuneracyą roczną w kwocie Dwustu (200) złotych walucie austr. z kasy miejskiej, jednakże bez prawa do zaopatrzenia w razie przejścia w stan spoczynku.

Kandydaci, którzyby powyższe zobowiązania przyjąć chcieli, przedłożą podania dokumentami potrzebnymi zaopatrzone, po koniec stycznia 1870 r. Radzie szkolnej krajowej.

Z Rady szkolnej krajowej.
Lwów, dnia 14. grudnia 1869.

(3122) **Obwieszczenie.** (3)

L. 4141. C. k. sąd powiatowy miejsko-deleg. w Nowym Sączu podaje niniejszem do wiadomości, że w skutek prośby c. k. prokuratoryi skarbowej imieniem wysokiego skarbu, celem zaspokojenia w drodze egzekucyi pretensyi skarbowej w sumie 11 zł. 75 kr. z przynal. dozwoloną została egzekucyjna sprzedaż sumy 729 zł. 75 kr. na rzecz dłużników Barbary Haufen, Jana Kussego i Wilhelminy Schwanda w stanie biernym części realności pod Nr. konskrypc. 80 i 81 w Nowym Sączu zahipotekowanej, która to publiczna sprzedaż w trzech terminach licytacyjnych na dniu 17. lutego 1870, 3. marca 1870 i 24. marca 1870, każdą razą o godzinie 10tej rano w c. k. sądzie tutejszym przedsięwziętą, i suma ta przy pierwszych dwóch terminach przynajmniej w nominalnej wartości, zaś przy trzecim terminie także poniżej takowej za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną będzie.

Z c. k. miejsko-deleg. sądu powiatowego.
Nowy Sącz, dnia 9. grudnia 1869.

(3190) **Concurs-Kundmachung.** (3)

Nro. 55223. Zu besetzen: Eine Amtsoffizialsstelle für den Dienst der ausübenden Aemter in Galizien in der XI. Diätenclasse mit dem Gehalte jährlicher 735 fl., eventuell 700 fl., 630 fl., 525 fl. oder 500 fl. öst. W. und Cautionspflicht.

Gesuche sind unter Nachweisung der vollkommenen Kenntniß der deutschen und polnischen Sprache, dann der Prüfung aus dem Zollverfahren und der Waarenkunde binnen drei Wochen bei der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg einzubringen.

Lemberg, am 10. December 1869.

(3127) **Edykt.** (3)

L. 43753. C. k. sąd krajowy uwiadamia niniejszym odnośnie do edyktu z dnia 17. kwietnia 1869 do l. 17745 w Gazecie lwowskiej pod Nr. 128, 130 i 131 ogłoszonego, iż termin edyktalny do sądowego zgłoszenia się posiadaczy tychże indemnizacyjnych obligacyi na trzy lata, licząc od zapadłego ostatniego płatnego kuponu, t. j od 1. listopada 1873, zaś co do kuponów na jeden rok, sześć tygodni i 3 dni od dnia zapadłego do wypłaty każdego z kuponów tychże obligacyj ustanowiony został.

Od c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 23. października 1869.

(3164) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 18530. Z dniem 16. stycznia 1870 r. wejdą w życie urzęda pocztowe w Czarnej i Trzcianie wzdłuż kolei Karola Ludwika dla służby listowej i wartościowej, i będą utrzymywać związek z każdym równoimienne dworce dotykającym pociągiem pocztowym.

Obręb doręczenia urzędu pocztowego w Czarnej obejmuje gminy: Czarnę, Bozowę, Jazwiny, Głowaczowę, Jastrzembskę starą w powiecie Pilznenskim, obręb doręczenia zaś urzędu pocztowego w Trzcianie: Trzcianę, Bratkowice, Twilcze, Woliczke, w powiecie Rzeszowskim.

Równocześnie odkładają się codzienne jazdy posłańcze Radomyśl-Czarna, które dotychczas związek z pociągami między Lwowem i Krakowem we dnie pośredniczyły, na też same pociągi nocne w następującym porządku:

Odchodzi:

Z Radomyśla codziennie od 1go kwietnia do 15. września o ½ do 6tej godz. wieczór; w resztującej porze roku o godz. ½ do 5tej wieczór.

Przychodzi:

Do Czarnej o ½ do 8mej, względnie ½ do 7mej wieczór.

Odchodzi:

Z Czarnej codzień od 1. kwietnia do 15. września o ½ do 6tej, w resztującej porze roku o god. ½ do 7mej rano.

Przychodzi:

Do Radomyśla codziennie o ½ do 8mej, względnie ½ do 9tej rano.

Z c. k. Dyrekcyi poczt.
Lwów, 15. grudnia 1869.

Kundmachung.

Nro. 18530. Am 16. Jänner 1870 treten in den Orten Czarna und Trzciana längs der Ludwigsbahn k. k. Postämter für den Brief- und Fahrpostverkehr ins Leben, und mit den gleichnamigen Bahnhöfen zu jedem dieselbe passirenden Postzug in Verbindung.

Der Bestellungsbezirk des Postamtes Czarna hat aus den Orten: Czarna, Bozowa, Jazwiny, Glowaczowa, Jastrzembska stara des Pilzneer politischen Bezirkes, jener des Postamtes Trzciana aus den Orten: Trzciana, Bratkowice, Swilcza, Woliczka im Rzeszower politischen Bezirke zu bestehen.

Vom gleichen Zeitpunkte werden die bisher an die Tageszüge zwischen Lemberg und Krakau im Anschluße stehenden täglichen Botenfahrten Radomyśl-Czarna, in Anschluß an die gleichnamigen Nachtzüge gebracht und in nachstehender Ordnung kursiren:

Von Radomyśl täglich in der Zeit vom 1. April bis 15. September um 5½ Uhr Abends, in der übrigen Jahresperiode um 4½ Uhr Abends.

In Czarna Postamt um 7½, beziehungsweise 6½ Uhr Abends.

Von Czarna Postamt täglich vom 1. April bis 15. September um 5½ Uhr, in der sonstigen Jahresperiode um 6½ Uhr Früh.

In Radomyśl täglich um 7½, beziehungsweise 8½ Uhr Vormittags.

Von der k. k. Post-Direction.
Lemberg, am 15. December 1869.

(3183) **Edykt.** (3)

Nr. 8182. Ces. król. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Stanisławowie oznajmia Maryi Chrystynie 2ga im. Geres w Rosyi w miejscu niewiadomem zamieszkiwać mającej, iż celem doręczenia dla niej na żądanie Sary Haber, uchwały tabularnej z dnia 23go sierpnia 1869 L. 6047 realności Nr. kons. 81 w Knihininie dotyczącej, ustanawia się dla nieobecnej kuratorem p. adwokata Dr. Szydłowskiego, któremu się taż uchwała doręcza. — Rzeczą jest tedy nieobecnej ustanowionemu kuratorowi udzielić potrzebną informacyę, bądź też innego przedstawić sądowi zastępcę.

Z c. k. sądu powiatowego miejs. deleg.
Stanisławów, dnia 13. grudnia 1869.

(3185) **Edykt.** (3)

Nr. 64916. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Leisera Stroh, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Jana Kraemera z dnia 19. grudnia 1869 do l. 64916, uchwałą z dnia 22go grudnia 1869 do l. 64916 nakaz płatniczy na sumę wexlową 707 złr. w. a. z p. n. wydanym, i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Dr. Henrykowi Gottlieb doręczonym został.

Lwów, dnia 22. grudnia 1869.

(3158) **Edykt.** (3)

L. 5841. Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, iż w skutek uchwały c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 29. listopada 1869 liczby 13379 Ignacy Zawałkiewicz pensyonowany c. k profesor gimnazyalny w Zaleszczykach zamieszkały za marnotrawcę uznany i kuratorem dla niego Eugeniusz Lachowski ustanowiony został.

Zaleszczyki, dnia 21. grudnia 1869.

(3148) **Edykt.** (3)

Nr. 3484. Ces. król. sąd powiatowy w Lisku ustanawiając dla Jędrzeja Podgackiego z Tarnawy górnej, szeregowca c. k. pułku Arcyksięcia Salvator Nr. 77 piechoty, z życia i pobytu swego niewiadomego, którego brak w potyczce pod Skalicami 28go czerwca 1866 dostrzeżono, kuratora w osobie Hnata Sadlika z Tarnawy górnej, wzywa niniejszem Jędrzeja Podgackiego, jak i każdego, ktoby o życiu i pobycie jego miał wiadomość, aby o tem sąd lub kuratora w przeciągu roku od dnia trzeciego ogłoszenia w gazetach rachując zawiadomił, ile że po upływie tego czasu stosownie do żądania ojca tegoż Tomasza Podgackiego sąd Jędrzeja Podgackiego za zmarłego uzna.

C. k. sąd powiatowy.
Lisko, dnia 12. listopada 1869.

(3199) **Edykt.** (3)

L. 49506. C. k. sąd krajowy we Lwowie czyni wiadomo, że w tymże dnia 28. stycznia 1870 i dnia 25. lutego 1870, każdego razu o 10. godzinie rano przymusowa sprzedaż dobr Huta stara z przyległościami w powiecie Cieszanowskim leżących, własność p. Franciszki Klimkiewiczowej stanowiących, na zaspokojenie wierzytelności galic. Towarzystwa kredytowego w sumie 1686 zł. 12½ kr. w. a. z przynal. pod następującemi warunkami się odbędzie:

Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 5520 zł. w. a. W pierwszym i drugim terminie dobra te niżej ceny wywołania nie będą sprzedane.

Dobra te sprzedane będą ryczałtowo z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikcyi.

Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi dziesiątą część ceny wywołania, mianowicie sumę 552 zł. w. a. bądź w gotowiźnie lub w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego, lub austr. banku narodowego, albo też w galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych wedle ostatniego tychże kursu do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć. Austryacki Bank narodowy i Towarzystwo kredytowe galic. od składania wadyum jest uwolniony.

Wadyum w gotowiźnie złożone, nabywcy w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie.

Co do ciężarów i długów odseła się chęć kupienia mającego do tutejszej tabuli krajowej. zaś co do wysokości zaległych podatków do c. k. urzędu podatkowego w Cieszanowie.

Resztę warunków licytacyjnych w registraturze przejrzeć można.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się obie strony i wierzycieli hipotecznych, a to z miejsca pobytu niewiadomego p. Feliksa Sroczyńskiego, tudzież tych, którzyby po dniu 10. listopada 1866 na dobra powyższe prawo rzeczowe nabyli lub którymby ta uchwała, jako też późniejsze uchwały tej sprzedaży dotyczące z jakiejkolwiek bądź przyczyny doręczone być nie mogły, na ręce p. adwokata Dra. Hryszkiewicza, który za kuratora, a p. adwokat Dr. Majewski za jego zastępcę się ustanawia.

Lwów, dnia 16. października 1869.

(3194) **Edict.** (3)

Nro. 10528. Vom k. k. Kreis- als Wechselgerichte wird den unbekannten vermeintlichen Erben des M. L. Hekler aus Brody mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider die liegende Masse des Genannten und dessen unbekannten vermeintlichen Erben Sofie Rudoll wegen Zahlung der Wechselsumme von 1800 fl. öst. W. s. N. G. bei diesem k. k. Kreisgerichte am 14. December 1869 Zahl 10528 die Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber mit dem Beschlusse vom 15. December 1869 Zl. 10528 die wechselrechtliche Zahlungsauflage der eingeklagten Summe erlassen worden ist.

Da der Aufenthaltsort der Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu deren Vertretung und auf deren Gefahr und Kosten den hiesigen Hr. Advocaten Dr. Billet mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Starzewski als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Wechselordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.
Złoczów, 15. December 1869.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.